

A vintage advertisement for "Lemman's Visor & Singsong". The ad is enclosed in a decorative, hand-drawn border with scrollwork at the corners. At the top left, there is a circular portrait of a smiling woman wearing a hat and a patterned blouse. To the right of the portrait is a cartoon illustration of a man in a suit and bow tie, singing with his mouth wide open and one hand raised. Musical notes and a treble clef are scattered around the singer. Below the illustrations, the text "LEMMAN'S" is written in a large, bold, serif font with decorative flourishes. Underneath that, "VISOR &" is written in a smaller, stylized font, and "SINGSONG" is written in a large, bold, serif font with decorative flourishes. In the bottom right corner, there is a small signature that reads "Lemman".

LEMMAN'S
VISOR &
SINGSONG

Lemman

Bolsjevikvisan

Jag är så fasligt rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker
och bena viker
sej under mej om bara jag får se en tidning
som har en vridning åt bolsjevism
Och kanske i vårt land en dag den bryter fram
för bolsjevismen är en sjuka som är smittosam,
Vad är spanskan emot den
det är ingenting min vän
jag ska berätta vad jag tror om den, hå hå ja ja!

TAL:

En sitter vid stuguknuten
och så kommer där kanske en bolsjevik och kör ut en
slår en på truten
ocy skjuter en på eviga minuten, tar ens värdesaker,
bordssilver , ljusastakar,
kärring och ungakrakar
å en hel massa värdesaker
som ej kan specificeras
eller här relateras

Jag är så fasligt rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker
och bena viker
sej under mej om bara jag får se en tidning
som har en vridning åt bolsjevism
En sitter på sin går som en har hatt i alla sin ti,
och tänker här regerar jag med mej och min Sofi.
Då höres de ett tjut
och då man tittar ut
så smäller de ett skott och luktar krut, hå hå ja ja!

TAL:

Och innan en hinner sej repa
slår de en i skallen med en dyngegrepa
hänger upp en i ett trä
å kärringen breve
och tjuvmjölkar korna,
å bryter av dom horna,
slaktar kvigorna
å oförskämda mot pigorna
och man är ju maktlös emot ligorna

Jag är så fasligt rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker
och bena viker
sej under mej om bara jag får se en tidning
som har en vridning åt bolsjevism
Så tar dom hand om krigsmakten till lands och till vann,
rekryten general och översten blir menig man
Ja det blir botten opp
på våran samhällskropp
och därför är det bäst i tid se opp, hå hå ja ja!

TAL:

För se annars kan det bli ett sabla elände
utan början å utan ände,
de klipper av telefonen
drar kungen av tronen,
ställer till grymma excesser
med prinsar och prinsesser,
och en hop av andra noblesser,
tar pengarna ifrån dom
och låter fattiga få dom,
drar klä´ra å dom
å låter soldaterna klå dom

Jag är så fasligt rysligt rädd för bolsjeviker
så att jag skriker
och bena viker
sej under mej om bara jag får se en tidning
som har en vridning åt bolsjevism

Text och Musik: Skånska Lasse

Bonnjazz!

Sjungen över hela Amerika under
stormande bifall av
ANNA LEMAN

Nu Joan på Snippen har köpt sej klavér
me' åttio basar och grannt fanér.
Och nu ä' de' dans varje lördag som ble'r,
och pojarna dom sprättar uti helgdagsklä'r.
När som Joan ta'r klavere mellan sina hänner
jäntera di skrattar å di visar sina tänner,
Och när han drar uppå bäljen ett slag
då blir de dans intill ljusande dag.
Alla våra pigor, liksom alla våra drängar
känner melodiens liksom taktens alla svängar.
Joan han spelar så skjortan blir våt,
lägger sin själ i varenda dragspelslåt.

Nej kors, se bå' Ville å Agust ä' me,
dom trivs allra bäst där de livat ä'.
Fast gammal en blir när som åra går te,
så ska' en välan inte vara less' för de.
Dansa de kan alla både käringar å gubbar,
så att dammet ryker mellan tuvor, sten och stubbar.
får dom en gammal och känd melodram
dansar dom av sej minst ett kilogram.
Gamla Fia, sitt ej längre si så där och skolka,
killar inte de i tårna när di spelar polka,
Fast du ä' sjutti ja nästan sjuttifem,
så kan du nog dansa me gammal bonnackläm.

\

Och Bloggarpamalle och Hackstorpajon,
di kom me' en väska direkt från station.
Di har vatt i sta'n å fått hem sin ranson,
de syn's nog på bena, å de hörs på ton.
Hoppa, flickor så ni visar hela underkjolen
dra' på bälgen Joan så du trillar under stolen
Tjo, vill du ha dej en stor pilleknark,
den gör i piglocket stort underverk.
Hadeli, å hadeli å haderiåralla,
dansen går så dammet står tills tuppen börjar gala.
Tack ska' du ha' för du spela så bra,
Nu hissa vi Joan, hurra, hurra, hurra.

Och nu ä' de slut, hör du Kalle kom hit,
så kan du mej följa på vägen en bit.
Ä hund inte lös går du me' ända dit,
å se'n får du lönen för möda och flit.
Ni som inga pojkar ha' gå genast hem i snarken,
så att inte ni i morron utav bonn får sparken,
för att ni sover när knoga ni ska'.
Vi som har pojkar vi klara oss bra.
Joan uppå Snippen om du ingenting har för dej,
ställer vi till skräll igen på onsdag eller lörda
Ja, det är säkert, det tummar vi på,
ajöken, å tack för i kväll i gossar små.

“DE Ä UPPTAGET!”

Av Skånska Lasse.

När häromdagen jag kom till staden
jag till hotellen som vanligt gick,
Och jag besökte dem hela raden
men överallt jag det svaret fick:
De ä upptaget, kan inte ändras
de ä en annan som tingat på.
De ä upptaget kan inte hjälpas
men mitt emot kanske herrn kan få.

En flicka såg jag en gång i livet
och kärlekslågan uppblossade.
Jag fria till'na de ä klart och givet
men fick ett svar som mej krossade.
De ä upptaget, kan inte ändras
de ä en annan som tingat på.
De ä upptaget kan inte hjälpas
en annan gång kan ni passa på.

Min lyckodrom den va' nu försvunnen
jag sa' till flickan me' lissen ton:
Ack blott en kyss på den lilla munnen,
men med ett löje så svarte hon.
Den ä upptagen kan inte hjälpa't
de ä en annan som tingat på,
Den ä upptagen rår inte för'et
men mitt emot kanske herrn kan få.

Tänk när en gång ifrån livets strider
jag ger mej av upp till himmelen.
Om Petrus, portvakt se'n långa tider,
då säger till mej: Min käre vän:
De ä upptaget kan inte ändras
de ä en annan som tingat på
De ä upptaget rår inte för'et
men mitt emot kanske ni kan få.

Johan På Snippets Ford

Nu Johan på Snippen har köpt sej en Ford
i hastighet slår han nu märras rekord
han skramlar i kröka han ä just inte ny
han köpt en begagnad i Skillingaryd.
Han ä just inte vacker Johans bil att beskåda
den liknar inte bil men desto mer en gammal låda.
Men va gör de, de är ju samma sak
se Johan han har sin särskilda smak.
Motorn den är prima fastän bensin i tanken läcker
å in till stan i alla fall en tio liter räcker.
Å Johan han sitter så styv ve sin ratt
då ska ni tro han är karl för sin hatt.

För hadeli å hadela å haderiderala
tjo vad det går fastän vägarna är smala.
Johan han sitter så styv ve sin ratt
då ska ni tro han är karl för sin hatt.
Å sen på söndagsmöra när klockan blir sju
å tuppen har gali sitt kukeliku
tar Johan ut bilen ur sitt fotal
å säjer till familjen i lämpligt antal
opp å hoppa nu står bilen färdig uppå gården
nu ska vi ut å åka-hela dan me Forden.
Hör du mor stoppa in lite skinka å korv
de finns en låda där bak i min skorv.

Vi ska in te stan å se på Karuseller
å så köpa ungarna en strut me karameller
hör nu packa nu in er ordentligt så att
ja kan sitta lugner sen själv ve min ratt.
För hadeli å hadela å haderiderala
tjo va de går fastän vägarna ä smala
packa nu in er ordentligt så att
ja kan sitta lugner sen själv ve min ratt.
Så åker familjen från ägandes grund
de går så de viftar uti Askersund
å mor skriker till har du fått en pilleknark
ja tror vet du Johan att bensin ä för stark.

Hör du Johan du försök dej på å stanna ratten
eller också får du späda ut bensin me lite vatten
så de går sakta å säkert en stunn
så ja me barna kan känna mej lugn.
Hör du töst me dej käring en bil ska väl gå unna
kör man för sakta får man me sej alla hunna
den som har körkort me namne uppå
han vet väl bäst hur en fordbil ska gå.
För hadeli å hadela å haderiderala
tjo va de går fastän vägarna ä smala
den som har körkort me namne uppå
han vet väl bäst hur en fordbil ska gå.

Text: Skånska Lasse
Musik: G. R. Wahlberg

JOSEFIN MED SYMASKIN.

Text och musik av Bert Leman

Det var en gång en flicka som hette Josefin,
Jojojosesesejojosefin...
Den enda skatt hon ägde det var en symaskin,
Sysysymamamasysysymaskin.

Hon hade ock en fästman, han hette Jonatan,
Jojojonanajojojonatan...
Men vacker var han inte, nej, fuler hela da'n...
Hehehelalahehelaladan...

Han segla med en skuta som uppå havet for...
Havetforforforhahahavetfor...
Den skutan har han ärft av sin gamla mormors mor...
Mormors mor mormors mor gamla mormorsmormors-
mor....

Han skrivade ibland till den lilla Josefin...
Jojojosesesejojosefin...
Och tog na' med på skutan med hennes symaskin...
Sysysymamamasysysymaskin.

Se'n for dom ut att segla uppå den höga sjö...
Högasjösjögahöhögasjögahögasjö , , ,
Men törna mot en klippa invid den gröna ö , , ,
gröna ö öna grögrönaöna gröna ö.

Då kastade han lasten å de' va' symaskin...
Sysysymamamasysysymaskin.
Å efter den han kastade lilla Josefin , , , ,
Jojojosesesejojosefin...

Nu längtar han ibland efter lillå Josefin, , , ,
Jojojosesesejojosefin...
Men hon sitter nu på havets djup å trampar symaskin, , ,
Sysysymamamasysysymaskin.

Motorcykeln

Det hände häromdan
Att jag for in te stan
Och in på järnaffären gick min lugna ban.
Jag skulle köpa nåt
Men jag kom inte på't.
Och handlarn sa: jag ska väl gissa!
Han gissa uppå allt som fanns i bon
Från spik å kätting å ner te hästeskon
Men singeliduttan, å ta mä sjuttan
Han gissa rätt så jag ble uttan.

Men så te sist han sa:
Nå't ska du väl ha
Du kan väl inte komma tomhänt från en sta
Och pengar har du tjent
På kristi'n rent gement
Så köp dej du en motorcykel
Mä sidovagn, den är fin då ska du si
I sidovagnen du sätter käringa di
Och singeliduttan dä går som sjuttan
En så'n kan knappast nå'n va uttan.

Va kostar de? sa ja
Ja, ska du ha en bra
Så' ä dä bäst att en på fyratusen ta
Jag har en extra fin
En sidovagnsmaskin,
Du ser dä står "Komet" på sidan
Du slår bensin i ett litet hål så här
Och rycker te i manicken sen så bär
de av som sjuttan, å singeliduttan
Båd häst och vagn kan du va uttan.

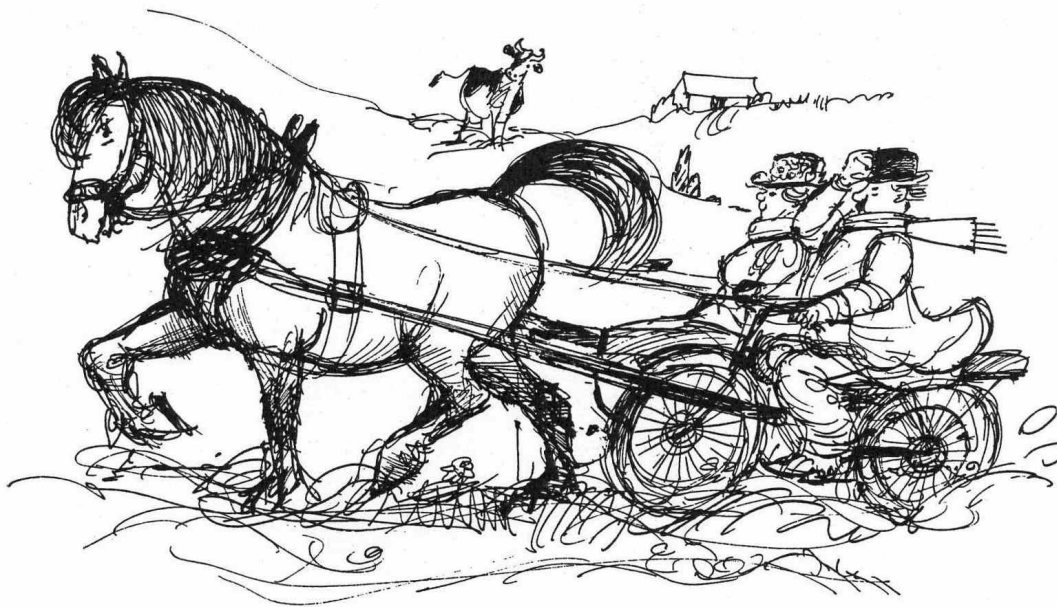
Jaha, köss te, sa ja
Och fyratusen la
Ja uppå disken och sen gav jag mäj åsta
Dä gick som en raket
(Han hette ju "Komet")

O jösses va de rök ur svansen
Polisen roppte, nu kör du rakt för fort
Du stänker ner båd' folk och hus mä lort
För singeliduttan, dä går som sjuttan
Och nummer bak dä ä du uttan.

Ja allri i min da
Ja åkt så fort och bra
Och uti diket ingen enda gång jag va
Men min bensin tog slut
Sen stod hon absolut
Som en istadig märr på vägen,
Men då kom Karlson från stan me åkedon
Jag fick ett rep av en annan känd person
Men singeliduttan, å ta mäj sjuttan
En häst dä kan man knappt va uttan.

Ja cykeln ä nog fin
Men köra mä bensin
Dä tycker inte ja är bra å min Kristin
Hon sa te mäj som så:
Sätt du skacklar på
Och sätt sen märra för maskin
Nu sitter ho i sin sidovagn så gla
Och jag rider på sitsen breve na
Och singeliduttan, dä går som sjuttan
Men märra kan vi ej va uttan.

(Skånska Lasse, vars riktiga namn var Teodor Larsson)

Nicklasson från Skrållabo

Skånska Lasse

Jag är Nicklasson ifrån Skrållabo
som har hemmansdel uti Vargamo
men försålde den till en Rättviksbo
när som far min ur jordlivet gick.

Och när som jag såg det mej nyttade
jag till Skrållabo mej förflyttade
där jag mådde precis som den göddaste gris
tills kär Katarina jag fick.

Sen jag kramade liten hjärteskatt
i en tvåmanspolska en påskanatt
blev jag kärlekskrank som en klockarkatt
och slog fast att min ska du bli.

Sen gängade vi till en rosendelund
där jag pussade hennes purpurnund.
Ifrån elva till tri var jag aldrig fri
för jag orkade ej låta bli.

Hon var inuti sina hjärtevrår
så beskedligersom ett lammafår
och så böjliger som ett skallahår
tills vår vigsel en dag fallit in.

Hon var skinnalen som en fin schalett.
Hon var kroppastinn som en vetmjölssäck.
Hon var stilig och fin lilla flickungen min.
Hon var livad och glad i sitt sinn.

Men hon ändrades till sitt sinnelag
sen vi äktades på en bönedag.
Hon blev armastyv, hon fick karlatag.
Hon blev krånglig och bråkig och trilsk.

Hon blev naglavass som ett rivejärn
så hon bannades utav körkeherrn.
Hon klöstes å stacks å hon schall som en tax
att jag inte kolte vippen det är flax.

Jag var fordomsdags som en herrskapskarl
med min körkekäpp och min rökcigarr.
Jag var fotalätt som en ölanshäst.
Kan ni gissa hurdan jag är nu?

Jag är maskafrätt som en sötmjölksost.
Jag är håralös som en bonnaprost.
Jag har tre tänder kvar, jag är skallig som far.
Är det fin toalett på en karl?

Att bli giftassjuk i ett kjolatyg
vilket inom sig har ett satanstyg
är en galenskap som är hiskelig
för så vitt man vill lyckliger bli.

En blir levnadstrött utav hjärtesorg.
En får lungasot i sin revbernskorg.
En blir låter för tri, en får hypokondri.
En blir ilsken och arg som ett bi.

Sven Svenssons Sven

Sven Svenssons Sven i Vångemo,
som kände dräng i Dångebro,
där han gett bort sitt hjärtebo
till nämndemans Krestin.

Till staden han sig gängade,
han gick så svetten ångade, —
den tanken honom fångade,
att hämta brännevin.

Kring packat bränvinsmagasin,
de svärmade som sommarbin,
för att få julebrännevin,
och opp i gasken bli.

De rumlade och virade,
så att man lustigt plirade;
ja Herrens födsel firade,
i grunden en och var.

Men Sven som aldrig slarvade,
tog käppen sin den svarvade,
och hem med flaskan larvade,
se'n han köpt munnasnus.

Ja Sven, som i sin ungdomsvår,
allt från sitt första barndomsår,
ej smakat minsta bränvinstår
nu tänkte ta ett rus.

Men Stina van vid tjuf pojkestreck,
hon i obevakat ögonblick,
slog ut varenda bränvinsslick,
å skjöljde flaskan ren.

Och som en dans på Tivoli,
då gick få flaskan finkelfri,
men bittervatten däruti
hon hällde, "sicken en!"

Å Sven som så hon tuktade,
till något spratt ej luktade,
varför han icke fruktade
att ta bad' en och två.

Å Stina stod å flinade,
när Sven det i sig pinade, —
Usch! skrek han till, å grinade,
Usch! smakar bränvin så?

Då om ja får en million,
ja' smakar ej sånt rackardon,
som ja ska slå i svinahon,
så sant ja heter Sven.

Å blott för denna kvinnolist
blev Sven för alltid nykterist,
som nu har egen förstukvist,
å liten vän på den.

Calle Lindström och Skånska Lasse

TA' ETT TAG I NÖDBROMSEN.

Text och musik av "Skånska Lasse."

I tidningarna har Ni läst som jag tror
om en bankdirektör som på järnvägen for.
Han satt där så lugn och så trygg i kupén.
Men rätt som det var råka tåget i sken.

Tal: Då tänkte han:

Refräng: Nu ä' de bäst att ta' ett tag i nödbromsen,
i nödbromsen, i nödbromsen,
nu ä' de bäst att ta' ett tag' i nödbromsen,
i nödbromsen, igen.

En dag när vi körde, vi mötte en ko,
Jag blåste i hornet, men då ska' ni tro,
Hon satt sej på bumpen så lugnt och så snällt,
ja körde precis som om livet det gällt.

Tal: Men då kon suttit på huven en stund så de börja
lukta bränt, då sa' gumman:

Refräng: Nu ä' de bäst att ta' ett tag i nödbromsen, etc.

Herr Pettersson råka en afton på drift
och glömde totalt bort att han var gift.
Han smet med en flicka så glad om ett hörn
där råka man ta' emot svärmor sin törn.

Tal: Då tänkte Pettersson:

Refräng: Nu ä' de bäst att ta' ett tag i nödbromsen, etc.

En dag tog jag på mej min grannaste "stass"
och gick på en bal för att få mej en Jazz.
Uppå ett bananskal jag satte min klack
och ramla omkull så att byxorna sprack.

Tal: Då sa' flickan som jag dansa med:

Refräng: Nu ä' de bäst att ta' ett tag i nödbromsen, etc.

En gång när jag sjöng, ja jag säger ej var
hux flux fick jag syn på ett älskande par,
som satt i skymundan och kyss uppå kyss,
han gav na'men då se så ropte jag:

Tal: Hör nu lilla fröken:

Refräng: Nu ä' de bäst att ta' ett tag i nödbromsen,
i nödbromsen, i nödbromsen,
nu ä' de bäst att ta' ett tag i nödbromsen,
i nödbromsen, igen.

Tjolanta Karlssons Fästemen

Tjolanta var en tju'sjuårs snärta
med ett kärleksfullt och rymligt hjärta.
Friare hade hon rätt många,
och kors i jemine å je mä si.

De va Per i Habbertorp å Jon i Nabbertorp
Måns i Tvättefalla, Jöns i Nagelspräcka.
Måns i Härligheta, Ola uppå Tvena
Kringeltörpern, Patron på Braxta.
Måns i Solbo, 'spektorn på Grimsta
Sillstrypar Floberg
och även jag.

Men kärleken tog en galen ände,
Tjolanta kom i ett rent elände.
Hon visste inte vem som bar skulden,
och stämde alla till tinget in.

kom Per i . . .
. . . och även jag.

Men domarn sa här är ingen fara,
är är ju minsann ingen brist på karar.
den som Tjolanta svurit tro och loven,
kan stanna men de övriga kan gå.

Då gick Per i . . .
. . . men ja' blev kvar.

Och nu jag tänker båd' sent och tida
mitt arma hjärta vad det fått lida.
var gång jag ser på Tjolantas pojke,
så tycker jag att han är lik . . .

Per i . . .
. . . men inte mej.

Text och Musik: Skånska Lasse

1928 Bert Leman Songbook

Bert Leman was a Swedish singer who toured the United States in the late 1920s. In 1928 he recorded eight songs for Victor Records, including *Josefin med symaskin*. During this period he also published an American songbook with four songs by Skånska Lasse. Two of these songs, however, did not credit Skånska Lasse as the lyricist. The book stated that *Bonnjazz* was “sung by Anna Leman to thunderous applause throughout America”. Her relationship to Bert Leman is unclear.

Bonnjazz

TEXT: Skånska Lasse
MUSIC: G. R. Wahlberg

De ä upptaget

TEXT: Skånska Lasse
MUSIC: unknown

Josefin med symaskin

TEXT: Skånska Lasse
MUSIC: unknown

Ta' ett tag i nödbromsen

TEXT: Skånska Lasse
MUSIC: Skånska Lasse

Calle Lindström

Calle Lindström and Skånska Lasse were friends, who sometimes collaborated. In 1911 Lindström recorded Skånska Lasse's *Josefin med symaskin*. In 1914 the two men recorded *Sven Svenssons Sven*.